

ARITZ BEDEIKATUA.

(ON ANTONIO ARZÁC ETA ALBERDI JAUNARI.)

Urte askuan ikusi degu
Gernikan bedeikatua,
Euskal-erriko arbol ederra,
Aritz ona ta santua;
Au euskaldunak izandu degu
Guztiak adoratua,
Eta izan da orain artian
Arbol zabal orritsua.

Gaitza sartuta eroria da
Aritz galanta lurrera,
Berrogei ta bost makal dirade
Etorri bere gañera;
Elkarturikan guazen guztiak
Len zan bezela jartzera,
Len bañon indar aundiaguan
Gernikan ipiñitzera.

Euskaldun zarrak beren odola
Zuten zugatik išuri,
Bañan zañetik igarturikan
Lurrera zera erori;
Oraindik ere esaten digu
Biotzak euskaldunari,
Bear bezela begiratzeko
Gernikako aritzari.

Aritz ederra ¿nora joan dira
Zure gañeko orriak?
Jarriko alditu lengo lekuan
Datorren uda-berriak?
Zure sustraiak ez dira galdu,
Dauzkagu ondo gordiak,
Aukeratuta dakagun lurrak
Emango ditu berriak.

Jarriko degu lur ederrian
Aritza chit apaindua,
Agertuko da berriz berriro
Gañetik antolatua;
Lengo aritzak bezela onek
Emango digu ostua,
Arbol ederra izango degu
Guztiok chit maitatua.

Negar egiten dute soroak,
Negarrez daude ibaiak,
Umillaturik arkitzen dira
Negar egiñaz erriak;
Oroi gaitian aritz ederraz,
Oroi gaitian guztiak,
Aritzak nola eman zizkigun
Orri eder ta larriak.

JUAN IGNAZIO URANGA ETA BERRONDO-K.